

○ คำสั่ง

(၅. ၁၁)

คำร้องที่ คส.๗/๒๕๕๘
คำสั่งที่ คส.๔๗ /๒๕๕๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง { นางวไลลักษณ์ วิชาบุญศิริ ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ้านทะเลหมอก ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖๐/๒๕๕๗
หมายเลขแดงที่ ส. ๒๐๓/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเจ้าของกิจการบ้านพักตากอากาศชื่อ “บ้านทะเลหมอก” ตั้งอยู่เลขที่ ๒๖๘ หมู่ที่ ๔ ถนนสาย ๓๐๔ ตำบลบุพราหมณ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี โดยซื้อที่ดินมาจากผู้ที่ครอบครองและทำประโยชน์อยู่ก่อนที่จะมีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกรاخ ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจะเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภocrบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์

/อាំເກອ...

อำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ (อุทยานแห่งชาติทับลาน) ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหา ร่วมกันบุกรุกเข้าไปยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง ที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติ กระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพ แก่ทรัพยากรธรรมชาติ ดิน หิน กรวด หรือทราย เข้าไปดำเนินการใดๆ เพื่อหาผลประโยชน์ ในเขตอุทยานแห่งชาติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ต่อมา เมื่อเดือน พฤศจิกายน ๒๕๔๓ อธิบดีกรมป่าไม้ (ในขณะนั้น) ได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรับสารภาพ โดยให้คำมั่นสัญญาว่าจะดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้เช่าที่ดินพิพาท รวมทั้งอาคาร และสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินพิพาท แต่เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๔ พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้อง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี คดีหมายเลขดำที่ ๕๒/๒๕๔๔ และในวันเดียวกันศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๐/๒๕๔๔ จำคุกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีกำหนด ๒ ปี ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ให้การรับสารภาพ ศาลจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง และเนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยต้องโทษจำคุก มาก่อน จึงให้การลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ทั้งนี้ ระหว่างการดำเนินคดีจนกระทั่งคดี ถึงที่สุดผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ต่อสู้คดีหรือหยิบยกข้อต่อสู้ว่า ที่ดินพิพาทที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ครอบครองเป็นที่ดินที่มีผู้ครอบครองต่อเนื่องมาโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนการประกาศ กฎกระทรวงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ และก่อนมีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณ ที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้มหิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การรับสารภาพเพราะเกิดจาก แรงจูงใจ หรือคำมั่นสัญญาของอธิบดีกรมป่าไม้ (ในขณะนั้น) หลังจากศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ได้มีคำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำขอเช่าที่ดินพิพาทรวมทั้งสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน ต่อผู้ถูกฟ้องคดี รวมทั้งให้กรมธนารักษ์ประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อกำหนดค่าเช่า แต่ยังไม่ ได้มีการทำสัญญาเช่า ผู้ถูกฟ้องคดีโดยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า ไม่อาจให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเช่าที่ดินพิพาท

/รวมทั้ง...

รวมทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินพิพาทดังกล่าวได้ เนื่องจากกรมธนารักษ์ได้แจ้งยกเลิกการมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการให้เช่าอาคารที่ราชพัสดุ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยเหตุดังกล่าว รวมทั้งผลตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกบินทร์บุรี สั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าทำการรื้อถอนและทำลายทรัพย์สิน อาคารและสิ่งปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ต่อมาในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๕๕ ขอรื้อฟื้นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๒/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๔๐/๒๕๔๔ ขึ้นพิจารณาใหม่ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๑๗/๒๕๕๗ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่เมื่อพ้นกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันที่คำพิพากษาในคดีเดิมถึงที่สุดแล้ว มิใช่พฤติการณ์พิเศษที่ศาลจะมีอำนาจใช้ดุลพินิจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ นอกจากนี้พยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองนำสืบเป็นพยานหลักฐานที่มีอยู่ก่อนแล้วทั้งสิ้น มิใช่พยานหลักฐานใหม่อันชัดแจ้งและสำคัญแก่คดี จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฎีกา และศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้ส่งรับฎีกาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา คดียังไม่ถึงที่สุดอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ต่อมา หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า จะเข้าดำเนินการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเก็บทรัพย์สินหรือของมีค่าที่มีอยู่ในอาคารสิ่งปลูกสร้างออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ จากนั้นได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการเช่นเดิม พร้อมทั้งแจ้งว่าจำเป็นต้องฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเสียเองทั้งหมด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งไปยังผู้ถูกฟ้องคดีว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ยังไม่สิ้นสุดขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีหยุดดำเนินการใดๆ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งว่าหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย จากนั้น หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า คดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีคำพิพากษาอันถึงที่สุด

/ของศาล...

ของศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ความอาญาแล้ว ประกอบกับการที่ศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งยืนตามศาลชั้นต้นให้ยกคำร้องขอรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง คำสั่งเช่นนี้นี้อย่อมเป็นอันถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีอำนาจเข้ารื้อถอนตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำร้องขอรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ยังไม่ถึงที่สุด อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา การที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นจากอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ หรือการกระทำใดๆ อันมีผลเป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลาย รื้อถอน สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี จนกว่าคดีถึงที่สุด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำร้อง ขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยขอให้ระงับการทำลาย รื้อถอน หรือการกระทำใดๆ ต่ออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ บนที่ดินพิพาทไว้ชั่วคราวจนกว่าคดีถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า คดีนี้มีข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ระหว่าง นางวไลลักษณ์ วิชชาบุญศิริ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน ผู้ถูกฟ้องคดี ของศาลนี้ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดี จึงให้คัดสำเนาคำฟ้องคดีดังกล่าวมารวมไว้ในสำนวนคดีนี้เพื่อประกอบการพิจารณาคดีต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าเป็นเจ้าของบ้านพักตากอากาศ ชื่อ บ้านทะเลหมอก ตั้งอยู่เลขที่ ๒๖๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลบุพราหมณ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี โดยซื้อที่ดินมาจากผู้ที่มีสิทธิครอบครองที่ดินอยู่ก่อน

/ที่จะ...

ที่จะมีการประกาศใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ แต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกลับถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาในข้อหาร่วมกับบุกรุก ยึดถือ ครอบครองทำประโยชน์ที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การรับสารภาพตามการซักถามของอัยการปฎิบัติ (ในขณะนั้น) และศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำพิพากษาจำคุกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน จึงให้การลงโทษไว้ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยเหตุดังกล่าวสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าไปทำการรื้อถอน ทำลาย สิ่งปลูกสร้าง และทรัพย์สินต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่อยู่บนที่ดินพิพาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงยื่นคำร้องขอรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ขณะนี้คดียังไม่ถึงที่สุด โดยยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา แต่ปรากฏว่า หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นจากอุทยานแห่งชาติทับลาน ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำสั่งทางปกครองดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกถอนคำสั่งตามหนังสือดังกล่าว และการกระทำใดๆ ที่มีผลเป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี นั้น ถือว่าเป็นการกล่าวหาว่า หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการด้วยการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

คดีมีประเด็นจะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง

/และวิธี...

และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือ การงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมี คำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อ สถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากเดิมออกไปให้พ้น อุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคล ที่ได้รับมอบหมายมีความจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวเสียเอง โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการนั้นเสียเอง พร้อมทั้งได้แจ้ง สิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบปรากฏตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้ปักป้ายใน ที่ดินพิพาทว่า อาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินไม่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ระหว่างการดำเนินคดี ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้อุทธรณ์คำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยอ้างว่า มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท อีกทั้งทางราชการให้คำมั่นว่าจะอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์

/ในที่ดิน...

ในที่ดินพิพาทได้ คำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติได้พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ และได้แจ้งว่า
ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น
โดยฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีนี้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน เป็นคดีหมายเลขดำ
ที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน
(ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่
๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๒ สำนักอุทยานแห่งชาติ ที่ ๓ และ
หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๔) ดำเนินการรื้อถอนป้ายประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน
ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ตั้งอยู่ในที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีทั้งสองทันที และห้ามมิให้
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร ซึ่งคดียังอยู่ระหว่าง
การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น หลังจากนั้นปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้เข้าดำเนินการรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาทบางส่วนแล้ว
แต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ต่อมาหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด
ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า
ตามที่ถูกฟ้องคดีได้ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไป
ให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี
(บ้านทะเลหมอกรีสอร์ท) แต่ยังดำเนินการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างไม่แล้วเสร็จ นั้น
ผู้ถูกฟ้องคดีโดยอุทยานแห่งชาติทับลานจะเข้าดำเนินการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน ตั้งแต่วันที่
๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป หลังจากได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗โต้แย้งไปยังอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
และพันธุ์พืช และหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ขอให้งดดำเนินการใดๆ จนกว่า
คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำร้องขอให้หรือฟื้นคดีอาญา
ชั้นพิจารณาใหม่จะถึงที่สุด หลังจากนั้นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ

/ด่วนที่สุด...

ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งยืนยันไปยัง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีกครั้งว่า จะเข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ขอให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเก็บทรัพย์สินหรือของมีค่า ที่อยู่ในอาคารสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ และผู้ถูกฟ้องคดีจำเป็นต้อง ฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเองทั้งหมด และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๐๓.๔/๒๓๘๖๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การที่หัวหน้า อุทยานแห่งชาติทับลานออกคำสั่งดังกล่าว เป็นการกระทำไปตามอำนาจหน้าที่โดยชอบ ด้วยกฎหมาย ต่อมา หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แจ้งผลการดำเนินคดีในปัจจุบัน แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำสั่งรับฎีกาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้ จึงขอให้ยุติการดำเนินการใดๆ ไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด นั้น อุทยานแห่งชาติทับลานเห็นว่า คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว ประกอบกับการที่ศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งยืนตามศาลชั้นต้น ให้ยกคำร้องขอรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ คำสั่งเช่นนี้ ย่อมเป็นอันถึงที่สุด นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ศาลปกครองชั้นต้น ได้มีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ในคดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ คดีจึงไม่มีเหตุสมควรให้ระงับการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไป ให้พ้นอุทยาน อันเป็นผลจากการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งออกโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ตามข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า กรณีเกี่ยวกับที่ดินพิพาทอันเป็นที่ตั้งของบ้านพักตากอากาศ ชื่อ บ้านทะเลหมอก นั้น หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากเดิมออกไปให้พ้น อุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นกลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคล

/ที่ได้...

ที่ได้รับมอบหมายมีความจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวเสียเอง โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการนั้นเสียเอง พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ปรากฏตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อันเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อันเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาทแล้วบางส่วน แต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า จะเข้าดำเนินการทำลายหรือถอนสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาท ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป รวมทั้งหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งมีข้อความทำนองเดียวกันไปยังผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงเป็นเพียงการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบว่า จะเข้าดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่ได้ดำเนินการแล้ว แต่ยังไม่แล้วเสร็จ หนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่ได้มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสองขึ้นมาใหม่แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ตามความในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้เพิกถอนหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว สำหรับหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดี และหนังสือฉบับลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นเพียงการชี้แจงตอบข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และยืนยันว่าคำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานที่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พ้นจากเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว หนังสือทั้งสองฉบับหาได้มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองขึ้นใหม่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ใช่ผู้เดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ตามความในมาตรา ๔๒

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้เพิกถอนหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวเช่นกัน

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนการกระทำใดๆ อันมีผลเป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลาย รื้อถอน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี จนกว่าคดีจะถึงที่สุดนั้น มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า คำฟ้องตามคำขอดังกล่าวเป็นการฟ้องช้อนหรือไม่ เห็นว่า ตามข้อ ๓๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า นับแต่เวลาที่ไต่ยื่นคำฟ้องต่อศาลแล้ว คดีนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณา และผลแห่งการนี้ (๑) ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกัน หรือต่อศาลอื่นอีก... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ต่อศาลปกครองชั้นต้น เป็นคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ (ต่อมาได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องโดยเพิ่มผู้ถูกฟ้องคดีอีก ๒ คน รวมเป็น ๖ คน) ในมูลกรณีเกี่ยวกับคำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน บริเวณที่ดินที่เป็นที่ตั้งบ้านพักตากอากาศ ชื่อ บ้านทะเลหมอก โดยขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง สั่งให้ผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน ห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการใดๆ อันเป็นการรบกวนการอยู่อาศัยและประกอบกิจการตามปกติสุขของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และบริวาร กับห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร และคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีโดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนการกระทำใดๆ อันมีผลเป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลาย รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไป

/ให้พื้นที่...

ให้พ้นเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี ซึ่งหมายความว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองประสงค์ที่จะไม่ให้มีการทำลายหรือรื้อถอนอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ ออกไปให้พ้นจากที่ดินบริเวณที่ตั้งบ้านพักตากอากาศพิพาท อันเป็นคำขออย่างเดียวกันกับคำขอตามคำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ที่ขอให้ศาลห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการใดๆ อันเป็นการรบกวน การอยู่อาศัยและประกอบกิจการตามปกติสุขของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร กับห้ามมิให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร ซึ่งคดีดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ดังนั้น คำฟ้องคดีนี้ จึงเป็นการยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันกับคำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ กรณี จึงเป็นการฟ้องซ้อน ต้องห้ามตามข้อ ๓๖ (๑) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้อง ตามคำขอนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้เช่นกัน

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ก่อนมีคำพิพากษา โดยขอให้ระงับการทำลาย รื้อถอน หรือการกระทำใดๆ ต่ออาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ บนที่ดินพิพาทไว้ชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุดนั้น เห็นว่า ตามข้อ ๗๐ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่ง ทางปกครองใดยื่นโดยไม่มีข้ออ้างหรือข้อเท็จจริงเพียงพอ หรือไม่มีเหตุผลหรือสาระ อันควรได้รับการพิจารณา หรือเห็นได้อย่างชัดแจ้งว่าไม่สมควรมีคำสั่งทุเลาการบังคับ ตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง หรือเป็นกรณีที่ศาลจะสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนั้นไว้พิจารณา และจะสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว ให้มีอำนาจสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับ ตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้น คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด ดังนั้น เมื่อศาลไม่อาจรับ คำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาได้ด้วยเหตุเงื่อนไขการฟ้อง จึงไม่อาจรับคำขอคุ้มครองชั่วคราว ก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องและคำขอคุ้มครองชั่วคราวก่อน การพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นยังคลาดเคลื่อนต่อข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง กล่าวคือ เดิมนั้นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเข้ารื้อถอน (ทุบทำลาย) สิ่งปลูกสร้างและทรัพย์สินอื่นๆ ภายในสิ่งปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หลังจากที่มีการฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้นแล้ว แต่การดำเนินการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้หยุดดำเนินการไป ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งปลูกสร้างในที่ดินอีกต่อไป ซึ่งการใช้อำนาจทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีในการรื้อถอน (ทุบทำลาย) สิ่งปลูกสร้างและทรัพย์สินอื่นๆ จักกระทำได้อต่อเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว หากแต่ในกรณีนี้ กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม เพราะหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง มิฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะเข้ารื้อถอน (ทุบทำลาย) สิ่งปลูกสร้างเอง พร้อมทั้งเรียกให้ชดเชยค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปจากผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงย่อมถือว่าเป็นการกระทำทางปกครองที่มีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมีสิทธิฟ้องเป็นคดีนี้ และการฟ้องคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ไม่เป็นการฟ้องซ้อนกับคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ เนื่องจากคดีทั้งสองมีความแตกต่างกัน โดยคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำร้องขอหรือฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ และอยู่ระหว่างการรอให้คดีดังกล่าวถึงที่สุด ดังนั้น เมื่อคดียังไม่ถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการรื้อถอนได้

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้นต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองหมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้น

/ระหว่าง...

ระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายมีความจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวเสียเอง โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการนั้น พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบปรากฏตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้ปักป้ายในที่ดินพิพาทว่าอาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินไม่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ระหว่างการดำเนินคดี ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้อุทธรณ์คำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยอ้างว่า มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทอีกทั้งทางราชการให้คำมั่นว่าจะอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทได้ คำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติได้พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ และได้แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีนี้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๒ สำนักอุทยานแห่งชาติ ที่ ๓ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๔ กรมธนารักษ์ ที่ ๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๖) เป็นคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด

ที่ ทส ...

ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการรื้อถอนป้ายประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ติดตั้งอยู่ในที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีทั้งสองทันที หากไม่ดำเนินการ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีอำนาจรื้อถอนป้ายดังกล่าวได้เอง และห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการใดๆ อันเป็นการรบกวนการอยู่อาศัยและประกอบกิจการตามปกติสุขของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร กับห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร ซึ่งคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น หลังจากนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้เข้าดำเนินการรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาทบางส่วนแล้ว แต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ต่อมาหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พื้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี (บ้านทะเลหมอกรีสอร์ท) แต่ยังดำเนินการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างไม่แล้วเสร็จ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีโดยอุทยานแห่งชาติทับลานจะเข้าดำเนินการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พื้นอุทยานแห่งชาติทับลาน ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป หลังจากได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ได้แย้งไปยังอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ขอให้งดดำเนินการใดๆ จนกว่าคดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่จะถึงที่สุด หลังจากนั้น หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งยืนยันไปยังผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีกครั้งว่า จะเข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ขอให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเก็บทรัพย์สินหรือของมีค่าที่อยู่ในอาคารสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ และผู้ถูกฟ้องคดีจำเป็นต้องฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการที่ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเองทั้งหมด และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ

/ที่ ทส ...

ที่ ทส ๐๙๐๓.๔/๒๓๘๖๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานออกคำสั่งดังกล่าว เป็นการกระทำไปตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำสั่งรับฎีกาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้ จึงขอให้ยุติการดำเนินการใดๆ ไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด นั้น อุทยานแห่งชาติทับลานเห็นว่า คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว ประกอบกับการที่ศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งยืนตามศาลชั้นต้นให้ยกคำร้องขอหรือฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการหรือฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ คำสั่งเช่นนี้น่าจะเป็นอันถึงที่สุด นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ คดีจึงไม่มีเหตุสมควรให้ระงับการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พ้นอุทยาน อันเป็นผลจากการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งออกโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า กรณีเกี่ยวกับที่ดินพิพาทอันเป็นที่ตั้งของบ้านพักตากอากาศ ชื่อ บ้านทะเลหมอก นั้น หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นกลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยปราศจากเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายมีความจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวเสียเอง โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการนั้นเสียเอง พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบปรากฏตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อันเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อันเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ

วิธีปฏิบัติ...

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาทแล้วบางส่วน แต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า จะเข้าดำเนินการทำลายหรือถอนสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาท ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป รวมทั้งหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งมีข้อความทำนองเดียวกันไปยังผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงเป็นเพียงการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบว่า จะเข้าดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่ได้นำดำเนินการแล้ว แต่ยังไม่แล้วเสร็จ หนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่ได้มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสองขึ้นมาใหม่ และมีใช้การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด สำหรับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ทส ๐๙๐๓.๔/๒๓๙๖๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และหนังสือที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นเพียงการชี้แจงตอบข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและยืนยันว่า คำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานที่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พ้นจากเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว หนังสือทั้งสองฉบับหาได้มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองขึ้นมาใหม่เช่นกัน ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ใช่ผู้เดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ตามความในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องตามคำขอนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนการกระทำใดๆ อันมีผลเป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลาย รื้อถอน สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี จนกว่าคดีจะถึงที่สุด นั้น เห็นว่า ข้อ ๓๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า นับแต่เวลาที่ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลแล้ว คดีนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณา และ

/ผลแห่ง...

ผลแห่งการนี้ (๑) ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือต่อศาลอื่นอีก... ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะยื่นคำฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เป็นคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ โดยยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สำนักอุทยานแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อมาศาลได้มีคำสั่งเรียกกรมธนารักษ์และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าเป็นผู้ถูกฟ้องคดีตามคำร้องขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยกำหนดให้ กรมธนารักษ์เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในมูลคดีเกี่ยวกับคำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน บริเวณที่ดินที่เป็นที่ตั้งบ้านพักตากอากาศ ชื่อ บ้านทะเลหมอก โดยขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง สั่งให้ผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการรื้อถอนป้ายประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ติดตั้งอยู่ในที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีทั้งสองทันที หากไม่ดำเนินการ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีอำนาจรื้อถอนป้ายดังกล่าวได้เอง และห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการใดๆ อันเป็นการรบกวนการอยู่อาศัยและประกอบกิจการตามปกติสุขของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร กับห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองและบริวาร ต่อมา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เป็นคดีนี้ โดยบรรยายฟ้องและมีคำขอในลักษณะเดียวกับคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ และเพิ่มเติมว่าในการพิจารณาคดีหมายเลขดำที่ รฟ. ๑/๒๕๕๕ ของศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๑๗/๒๕๕๗ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่

/เมื่อพ้น...

เมื่อพ้นกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันที่คำพิพากษาในคดีเดิมถึงที่สุดแล้ว มิใช่พฤติการณ์พิเศษที่ศาลจะมีอำนาจใช้ดุลพินิจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ นอกจากนี้ พยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองนำสืบเป็นพยานหลักฐานที่มีอยู่ก่อนแล้วทั้งสิ้น มิใช่พยานหลักฐานใหม่ อันขัดแย้งและสำคัญแก่คดี จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๔๑๗/๒๕๕๗ และศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำสั่งรับฎีกาของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง คดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงยังไม่ถึงที่สุด และอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลฎีกา กรณีเห็นได้ว่าเหตุที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่แท้จริงในคดีนี้ คือ การดำรงอยู่ของคำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี คดีก่อนและคดีนี้จึงมีมูลคดีเดียวกัน แม้อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นฟ้องและยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๔๑๗/๒๕๕๗ และศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำสั่งรับฎีกาของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง คดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงยังไม่ถึงที่สุด และอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลฎีกาก็ตาม แต่ก็เป็นที่ยืนยันได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีความประสงค์อันแท้จริงอย่างเดียวกัน คือ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี หรือการกระทำใดๆ อันมีผลเป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำลาย รื้อถอน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี จนกว่าคดีถึงที่สุด ดังนั้น คำฟ้องตามคำขอนี้จึงเป็นการยื่นคำฟ้องที่มีสภาพแห่งข้อหาเดียวกันกับคำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๘๙/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) และคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น กรณีจึงเป็นการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันในขณะที่ยังคดีนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล อันเป็นการฟ้องซ้อน ต้องห้ามตามข้อ ๓๖ (๑) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องตามคำขอนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้

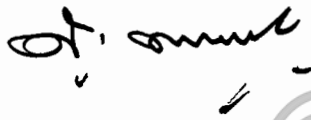

/การที่...

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องและคำขอคุ้มครองชั่วคราว
ก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น
ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ เสียงก้อง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มั่นสศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีคำร้องที่ คส. ๗/๒๕๕๘ ได้ทำคำสั่งที่ คส. ๔๘/๒๕๕๘ โดย นายไพฑูรย์ เสียงก้อง ตูลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำสั่ง แต่เนื่องจากนายไพฑูรย์ เสียงก้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำสั่งนี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายปิยะ ประดั่งทา)

รองประธานศาลปกครองสูงสุด
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด